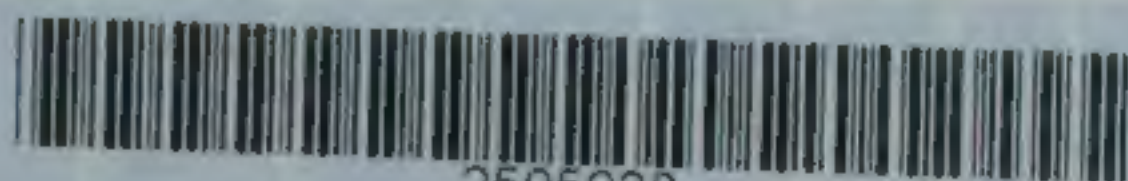

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

2505938

D 008712, Vol. 1P20

STRICT SECRET

Organizarea și desfășurarea
urmăririi informative.
Acțiuni ce se întreprind
în scopul prevenirii
și documentării temeinice
a activității elementelor urmărite

Nr. 868

D 008712 / Vol. 1P20

SERVICIUL EDITORIAL ȘI CINEMATOGRAFIC

1979

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

STRICT SECRET

ORGANIZAREA ȘI DESFĂȘURAREA
URMĂRIII INFORMATIVE.
ACȚIUNI CE SE ÎNTREPRIND
ÎN SCOPUL PREVENIRII
ȘI DOCUMENTĂRII TEMEINICE
A ACTIVITĂȚII ELEMENTELOR URMĂRITE

Nr. 865

Colectivul de autori

- colonel BOLOHAN ION
- colonel DINU ION
- colonel LUCACI ALEXANDRU
- colonel NICOLAE MIHAI
- colonel NITA MIRCEA
- colonel STEFAN CONSTANTIN
- major VASILE GHEORGHE

1. ÎNCEPEREA URMĂRIII INFORMATIVE

1. Noțiunea de urmărire informativă și caracteristicile acestei activități.

Urmărirea informativă este o activitate complexă, de verificare operativă și completă a informațiilor referitoare la pregătirea ori săvârșirea de infracțiuni de competența organelor de securitate, în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării faptelor infracționale.

Acesta activitate specifică organelor de securitate are următoarele trăsături caracteristice:

a) Este o formă a muncii de securitate care presupune, în esență, luarea măsurilor necesare pentru începerea, desfășurarea și finalizarea ei. Aceste etape sunt puse în aplicare, în mod obligatoriu, în fiecare caz de urmărire informativă, între ele existând o strânsă interdependență. Etapele menționate reprezintă, ca atare, un proces de muncă unitar, care se desfășoară în strictă conformitate cu legile și cu principiile ce guvernează activitatea organelor de securitate, având ca scop primordial prevenirea, descoperirea și lichidarea infracțiunilor date în competența acestor organe.

b) Are la bază, de regulă, informațiile obținute în cadrul supravegherii informative¹ și constituie continuarea, pe plan superior, a acestui proces de muncă, după analizarea rezul-

¹ Informațiile care stau la baza activității de urmărire informativă se pot obține și în timpul urmăririi penale. Ele pot rezulta, de asemenea, în timpul activității ce se desfășoară în alte cazuri de urmărire informativă (N.A.)

tatelor care se obțin prin verificarea operativă a informațiilor de primă sesizare.

c) Este desfășurată de unitățile și subunitățile de profil, în conformitate cu competențele ce le au. Organele de informații interne, de exemplu, desfășoară urmărirea informativă asupra unor persoane despre care există informații că inițiază, pregătesc sau comit activități complotiste, propagandă contra orînduirii socialiste și alte asemenea infracțiuni. Organele de contrainformații în sectoarele economice desfășoară urmărirea informativă asupra acelor persoane despre care dețin informații că inițiază, pregătesc sau comit acte de sabotaj și diversiune, asupra faptelor suspecte de a constitui astfel de infracțiuni, precum și în alte cazuri care sînt de competența lor. La rîndul lor, organele de contraspionaj desfășoară urmărirea informativă asupra cetățenilor străini — cadre sau agenți ai serviciilor de spionaj — care inițiază, pregătesc ori comit, pe teritoriul statului nostru, acțiuni de spionaj, asupra cetățenilor români suspecti că ar culege și le-ar transmite date, documente și informații secrete, precum și în alte cazuri ce le sînt date în competență.

În principiu, o unitate sau subunitate de un anumit profil nu desfășoară urmărirea informativă în cazuri ce sînt de competența altei linii de muncă. Informațiile care privesc asemenea cazuri se transmit operativ, spre exploatare, organului în drept. După luarea măsurilor de verificare ce se impun, organul de profil începe, dacă este necesar, urmărirea informativă în cazul respectiv, conlucrind activ cu unitatea de la care a primit informația.

d) Urmărirea informativă este o activitate complexă. O asemenea trăsătură rezultă din caracterul și importanța sarcinilor ce trebuie rezolvate în fiecare caz în parte, precum și din situațiile complicate cu care se confruntă ofițerii de securitate în îndeplinirea acestora. Prevenirea infracțiunilor pe care intenționează să le comită elementele urmărite informativ, curmarea cât mai rapidă a faptelor infracționale săvîrșite, precum și înlăturarea sau diminuarea consecințelor impun cunoașterea și stăpînirea temeinică a situației operative, elaborarea și aplicarea celor mai eficiente măsuri, inclusiv a combinațiilor și legendelor informative. Aceeași activitate riguroasă și eforturi susținute presupune și verificarea operativă și completă a informațiilor ce au stat la baza începerii urmăririi informative, precum și a celor ce se obțin în continuare, în vederea descoperirii intențiilor, activității și legă-

turilor suspecte ale celor urmăriți informativ. Confirmarea sau infirmarea, de exemplu, a informațiilor că un cetățean străin sau român ar pune la cale o infracțiune contra securității statului comportă o activitate calificată. Această cu atât mai mult atunci cînd este vorba de cadre și agenți ai serviciilor de spionaj sau alte elemente versate, care acționează subtil, luînd și măsuri în vederea descoperirii mijloacelor și metodelor folosite de organele de securitate pentru urmărirea lor. O muncă complexă, ingenios concepută impune, de asemenea, documentarea activității infracționale a persoanelor urmărite informativ și, îndeosebi, identificarea elementelor ce au comis infracțiuni ai căror autori nu erau cunoscuți în momentul începerii urmăririi informative.

e) Se desfășoară în mod organizat, pe bază de plan de măsuri, care se întocmește pentru fiecare caz în parte. Planul de măsuri elaborat la începerea urmăririi informative analizează ce se face pe parcurs, ordinele și indicațiile care se dau de șefii profesionali orientează precis activitatea ofițerilor cu privire la sarcinile ce le au de îndeplinit și la modul cum să acționeze în acest sens. Se asigură astfel continuitatea în muncă și luarea celor mai eficiente măsuri pentru rezolvarea operativă și corespunzătoare a cazului respectiv.

f) Este continuată, în cazurile în care se impune, de urmărirea penală. Acest fapt face necesar ca în procesul urmăririi informative — atunci cînd s-au comis infracțiuni date în competență organelor de securitate — să se obțină și mijloace de probă, în vederea începerii urmăririi penale. Activitatea de urmărirea informativă nu este continuată de urmărirea penală atunci cînd persoanele în cauză nu sînt supuse jurisdicției statului român și cînd faptele comise nu constituie temeiuri în acest sens, impunîndu-se luarea altor măsuri.

2. Temeiurile începerii urmăririi informative.

Organele de securitate încep și desfășoară urmărirea informativă asupra persoanelor, cetățeni români sau străini, despre care s-au obținut informații că ar pregăti, săvîrși ori ed au comis infracțiuni de competența organelor de securitate, precum și asupra faptelor, incriminate de lege ca infracțiuni contra securității statului, cu autori neidentificați.

Detaliind această idee rezultă că urmărirea informativă poate fi începută și desfășurată în următoarele situații:

a) Când se dețin informații din care rezultă indicii clare că anumite persoane ar pregăti sau ar săvârși infracțiuni de competența organelor de securitate.

Aceste informații se pot referi, de exemplu, la: interesul deosebit manifestat de un cetățean străin, care vine frecvent în R. S. România, de a intra în relații cu persoane deținătoare de secrete, de a permanentiza raporturile cu ele pentru a le apropia, studia și ultrage, eventual, la acțiuni ostile; faptul că o persoană cu antecedente politice reacționare, în urma vizitării sale de către un emisar străin, a început să contacteze foști colegi din cadrul aceleiași organizații, în vederea cunoașterii atitudinii lor prezente față de orinduirea noastră socială și de stat; dispozițiile defectuoase pe care le dă o persoană din cadrul unui obiectiv economic, a căror aplicare afectează calitatea producției destinată beneficiarilor externi, putându-se produce, ca urmare, o pagubă importantă pentru economia națională ș.a.

Începerea urmăririi informative pe baza unor asemenea informații are ca scop stabilirea cu certitudine a faptului dacă este sau nu vorba de pregătirea ori săvârșirea unor infracțiuni și, în caz afirmativ, luarea tuturor măsurilor necesare pentru prevenirea, dovedirea și lichidarea activității respective.

b) În situațiile în care se dețin informații certe că anumite persoane săvârșesc ori au comis infracțiuni de competența organelor de securitate.

Asemenea informații se pot referi la o diversitate de aspecte ca, de exemplu: o persoană transmite în străinătate date cu caracter secret (folosind pentru aceasta diferite metode de scriere ascunsă); un cetățean român este vizitat la domiciliu de alte elemente, cu care poartă discuții dușmănoase la adresa orinduirii noastre sociale și de stat, punând la cale și alte acțiuni potrivnice intereselor securității statului; un funcționar din cadrul unui obiectiv economic a transmis unui comerciant străin, cu care a venit în contact la tratative, informații secrete, pentru a-l ajuta la încheierea unui contract dezavantajos părții române ș.a.

Începerea urmăririi informative în astfel de situații vizează aprofundarea informațiilor existente, respectiv desco-

perirea eventualilor complici, instigatori, a motivelor care au determinat persoanele în cauză să săvârșescă infracțiuni, a mijloacelor și metodelor utilizate etc., precum și obținerea de mijloace de probă. Sarcina principală în aceste cazuri constă în curmarea cât mai rapidă a activității infracționale și prevenirea săvârșirii de către persoanele urmărite și a altor fapte care ar leza interesele statului. În paralel se acționează hotărâri pentru contracararea, lichidarea sau limitarea consecințelor faptelor deja comise.

c) Când se descoperă fapte incriminate de lege cu fiind infracțiuni contra securității statului și autorii nu sînt cunoscuți.

Astfel de fapte pot fi: dispariția unor documente secrete; producerea de explozii, incendii, avarii în cadrul obiectivelor economice; fapte în legătură cu care, în timpul cercetărilor efectuate, s-au obținut informații în sensul că sînt sau ar putea fi rezultatul unor infracțiuni; sustragerea de armament, muniție, material exploziv sau substanțe radioactive; difuzarea unor inscripții anonime cu conținut dușmănos ș.a.

În asemenea cazuri, scopul urmăririi informative este de a se identifica autorii faptelor respective și de a se stabili răspunderea acestora, împrejurările de săvârșire a lor sau care le-au favorizat producerea.

Începerea urmăririi informative este un act de mare importanță, intrucît declanșează o activitate complexă, ale cărei justete și eficiență depind de acest prim pas. De aceea, hotărîrea de începere a urmăririi informative într-un caz sau altul se ia numai în situațiile cînd, în baza analizării și evaluării cu discernămint a informațiilor existente la un moment dat, se poate aprecia, în mod real, că există temeiuri care justifică angrenarea forțelor într-o asemenea activitate complexă și că prevenirea, descoperirea și lichidarea infracțiunilor se pot realiza în cele mai bune condiții, în cadrul acestei forme a muncii de securitate. Studiarea și aprecierea superficială a informațiilor obținute pot duce fie la începerea urmăririi informative fără să existe o bază temeinică, fie la întîrzierea sau neînceperea ei. Asemenea modalități de a se proceda reprezintă, prin urmările lor, încălcări ale ordinelor ministrului de interne și ale șefului Departamentului securității statului și, implicit, ale legilor. Insuficiența temeinicie a începerii ur-

marile informative determină o serie de neajunsuri, printre care: ironsirea forțelor și mijloacelor de muncă în cazuri ne-semnificative, alte probleme de interes major pentru securitatea statului planul și în parte de a nu fi rezolvate în mod corespunzător: privirea unor persoane urmarite informativ de anumite drepturi, prin luarea lor în evidențele organelor de securitate, situație care ar însemna încălcarea legalității etc.

Consecințe negative — unele destul de grave — are și neînceperea urmăririi informative sau întârzierea începerii ei, deoarece există pericolul de a nu se putea lua măsuri calificate care să asigure prevenirea, descoperirea și lichidarea infracțiunilor contra securității statului. Dacă asupra unui cetățean român, de exemplu, despre care sînt indicii că transmite informații unui agent străin, nu se începe urmărirea informativă datorită superficialității în analizarea și aprecierea informațiilor existente, se poate ajunge la situația că persoana respectivă — în cazul când deslășoară într-adevăr o asemenea activitate — să-și continue neîngrijită acțiunea de trădare, prejudiciind-se astfel prejudicierea intereselor statului.

Evitarea cu desăvîrșire a eventualelor cazuri de începere neîntemeiată a urmăririi informative sau de întârziere ori neîncepere a acesteia și a urmărilor negative care rezultă din astfel de situații presupune selecționarea riguroasă a informațiilor despre persoanele și faptele ce trebuie să facă obiectul unei astfel de activități complexe desfășurate de organele de securitate. Aceasta selecție implică o mare răspundere politică și un înalt discernămint profesional.

3. Planul de măsuri — instrument de organizare și desfășurare judicioasă a urmăririi informative.

După analizarea și evaluarea informațiilor obținute și luarea hotărîrii de a se începe urmărirea informativă, se procedează la întocmirea planului de măsuri. Acesta are trei părți, care sînt strîns legate între ele.

În prima parte se expun, în sinteză, informațiile ce se dețin, din care rezultă temerile începerii urmăririi informative, precum și ipotezele și concluziile ce se pot emite, în acest stadiu, cu privire la persoanele în cauză sau la faptele infracționale săvîrșite. Această expunere se face cu maximum de exactitate, pentru a se prezenta în mod concis și clar realitatea existentă. În plus, se impune o redare profund analitică a datelor cunoscute, simpla lor descriere nefiind suficientă.

Prevederile de executare necesare, pentru punerea în planului permite, pe de o parte, înțelegerea și aprecierea justă a situației operative existente în momentul începerii urmăririi informative, iar pe de altă parte, prevederea fundamentată a sarcinilor și măsurilor neapărat necesare pentru elucidarea cât mai operativă a cazului.

În următoarea parte a planului de măsuri se precizează sarcinile ce se impun a fi rezolvate în cazul dat. Aceste sarcini vizează prevenirea, descoperirea și lichidarea activității infracționale a persoanelor urmarite. Dacă din informațiile ce stau la baza începerii urmăririi informative rezultă, de exemplu, că persoana urmarită are intenția de a transmite în exterior, pe căi ilicite, pentru publicare, o lucrare cu conținut ostil pe care a întocmit-o, în planul de măsuri se va prevedea ca una dintre sarcini următoare: „Prevenirea scurgerii și publicării în exterior, de către Popescu Ilarie¹, a lucrării cu conținut defăimător”. Tot în acest caz, avîndu-se în vedere că, nu se cunoaște cum va acționa elementul urmarit pentru a scoate din țară lucrarea respectivă, în planul de măsuri se va menționa și o altă sarcină, care ar putea fi formulată astfel: „Stabilirea căii prin care Popescu Ilarie intenționează să transmită spre publicare, în exterior, lucrarea cu conținut ostil”.

Cele de mai sus sînt în evidență faptul că sarcinile din planul de măsuri se cer să fie clare, să se refere precis la faptele care se impun a fi prevenite, descoperite și lichidate, la aspectele concrete ce trebuie stabilite și verificate operativ și complet, precum și la identificarea și conservarea eventualelor mijloace de probă existente. Prevederea în planul de măsuri a unor sarcini formulate la general, cum ar fi, de pildă, „Prevenirea conternii, de către persoana urmarită, a unor infracțiuni de competența organelor de securitate” sau „Verificarea informațiilor obținute pînă în prezent” nu direcționează concret activitatea informativă ce trebuie întreprinsă în cazul dat și, ca urmare, nu asigură luarea celor mai corespunzătoare măsuri pentru elucidarea lui.

Ultima parte a planului conține măsurile ce trebuie întreprinse pentru rezolvarea sarcinilor stabilite. Aceste măsuri se referă la folosirea, în raport cu specificul fiecărui caz, a rețelei informative și a celorlalte mijloace ale muncii de securitate, precum și a combinațiilor și legendelor informative.

¹ Numele persoanei care este în discuție este înscris în textul original, ENR.

Ele trebuie să fie :

- eficiente, în sensul de a asigura verificarea operativă a informațiilor, a fiecărei ipoteze emise ;
- concrete (să se refere la un anumit scop urmărit) ;
- încadrate într-un termen precis de realizare, raportat strict la necesitățile prevenirii, descoperirii și lichidării infracțiunilor și la posibilitățile de acțiune ale organelor de securitate.

În dreptul fiecărei măsuri se menționează gradul, numele și prenumele ofițerului care răspunde de luarea ei.

În ce privește esalonarea măsurilor ce se stabilesc într-un plan, aceasta este, în principiu, următoarea :

a) Se începe cu prevederea folosirii celui mai important informator sau colaborator pentru cazul dat. După aceasta se preconizează, tot în cadrul unor măsuri distincte, utilizarea celorlalți informatori sau colaboratori care au posibilități pentru îndeplinirea sarcinilor ce se cer a fi rezolvate.

Măsura care se referă la folosirea unui informator trebuie să conțină numele conspirativ al acestuia, sarcinile concrete ce vor fi rezolvate cu ajutorul lui și unele norme de conduită neapărat necesar a fi avute în vedere în instruirea surselor. Iată cum a fost formulată folosirea informatorului „Georgescu Marin” în planul de măsuri întocmit cu ocazia începerii urmăririi informative a numitei Mateescu Rodica, fostă economisă la o întreprindere de comerț exterior, despre care se cunoștea că a solicitat comerciantului străin Paul Pascale să o scoată ilegal din țară, în schimbul sprijinirii lui de a încheia contracte favorabile firmei ce o reprezenta :

„Va fi folosit în continuare informatorul „Georgescu Marin”, pentru a stabili, în principal, următoarele :

— dacă Mateescu Rodica persistă în intenția ei de a pleca din țară și ce întreprinde în continuare, împreună cu străinul, în acest scop ;

— ce informații secrete cunoaște Mateescu Rodica din întreprinderea de comerț exterior, care i-ar putea folosi lui Paul Pascale în încheierea unor contracte dezavantajoase părții române ;

— ce legături apropiate are Mateescu Rodica în cadrul întreprinderii de comerț exterior pe care i le-ar putea recomanda lui Paul Pascale în vederea favorizării lui în ducerea tratativelor ;

— dacă până în prezent Mateescu Rodica l-a ajutat pe Paul Pascale în încheierea de contracte comerciale cu partea

română și, în caz afirmativ, dacă nu au prejudiciat interesele statului.

În discuțiile pe care le va purta cu Mateescu Rodica pentru îndeplinirea sarcinilor, „Georgescu Marin” va încerca să o influențeze, în sensul de a renunța la intenția ei de a se stabili ilegal în străinătate și de a nu se angrena la acțiuni care ar putea să-l ajute pe străin să încheie contracte dezavantajoase statului român.

Termen

Răspunde

Tot în cadrul măsurilor de folosire a rețelei informative se preconizează, dacă elucidarea cazului impune, infiltrarea de informatori. O asemenea măsură, avându-se în vedere situația operativă dintr-un caz dat, ar putea fi formulată, de exemplu, astfel : „Se va proceda la infiltrarea informatorului „Ionescu Ion” pe lângă elementul urmărit informativ, cu scopul de a stabili dacă manifestă interes pentru culegerea de informații din domeniul militar și, în caz afirmativ, ce date caută să obțină. În acest sens se va întocmi și înainta spre aprobare planul de infiltrare¹⁴. După aceasta se menționează termenul și cine răspunde de luarea măsurii respective.

b) După prevederea folosirii persoanelor din rețeaua informativă se preconizează, ca măsură aparte, dacă se impune, luarea în studiu a uneia sau mai multor persoane, în vederea recrutării. În conținutul acestei măsuri se menționează numele și prenumele candidaților și sarcinile ce se conțină a fi rezolvate după atragerea la colaborare.

c) În continuare, în raport cu cerințele fiecărei situații date se mai pot preconiza ca măsuri : efectuarea de investigații de către ofițerul ce are cazul în lucru ; solicitarea efectuării de investigații de către alte organe ; punerea în filaj a persoanei urmărite informativ ; depistarea scrierilor ascunse ; purtarea de discuții cu o anumită persoană sau consultarea unor documente, în vederea verificării informațiilor și întocmirii procesului-verbal de constatare a efectuării de acte premergătoare ; studierea posibilității de realizare a unei pătrunderi secrete pentru instalarea mijloacelor speciale ș.a. Fiecare dintre aceste măsuri trebuie să cuprindă, cu și cele menționate anterior, scopul concret urmărit, termenul de îndeplinire și gradul, numele și prenumele ofițerului care răs-

¹⁴ Planuri aparte se întocmesc și pentru aplicarea altor metode ofensive prevăzute a fi folosite în timpul urmăririi informative (pentru realizarea unor pătrunderi secrete, dezinformări ș.a.). (N.A.)

punde de lașea ei. În conținutul măsurii referitoare la efectuarea de investigații de către ofiterul ce are cazul în lucru trebuie să se stabilească pe care va fi locul să se stabilească, se treacă aspectele concrete pe care va fi locul să se stabilească, locul unde se va desfășura în acest scop și, eventual, pretextul ce va fi folosit, precum și sursele care vor fi utilizate. Preconizându-se ca măsura punerea în filaj a elementului urmărit informativ, trebuie menționat încă de la început se preconizează să se stabilească și, dacă se poate prevedea, perioada cât va dura. O asemenea măsură ar putea fi formulată, în raport cu necesitățile concrete ale unui caz dat, astfel: „Se va solicita organului specializat punerea în filaj a numitului Marinescu Ilie, la o dată ce se va hotărî în funcție de evoluția situației operative, pentru a se stabili dacă se înclină cu fața sa de garajul legăturii Iliescu Petre, unde anume și se comportare nu, alături cu arestarea ocazie, cât și după ce se despart. Se va întocmi și înainta spre aprobare sarcina de filaj” (urmează termenul și data răspunsului).

Planul de măsuri, așa după cum rezultă din cele menționate mai sus, este un document de previziune. În cuprinsul lui se stabilește, în esență, în raport cu specificul fiecărui caz în parte, obiectivele ce trebuie realizate, strategiile de urmărit în acest scop, programarea acțiunilor ce vor fi întreprinse și forțele care vor fi folosite. Având în asemenea conținut, planul de măsuri asigură activitatea de urmărire informativă o perspectivă clară, evitându-se munca la întâmplare, improvizată.

Un plan de măsuri întocmit în vederea realizării sarcinilor urmăririi informative dintr-un anumit caz nu poate fi aplicat și într-un alt caz, întrucât are caracter unic prin conținutul său, asemănările cu alte planuri fiind doar formale.

Orice plan de măsuri este un document de analiză și sinteză, rod al activității creatoare a ofiterilor care lucrează cazuri de urmărire informativă.

Elaborarea unui plan de măsuri de utilitate în studierea unui caz de urmărire informativă presupune studierea și aprecierea temeinică a situației operative și conceperea, pe această bază, a celui mai judicios mod de folosire sincronizată și eficientă a mijloacelor și metodelor muncii de securitate.

Odată întocmit și aprobat, planul de măsuri trebuie îndepărtat întocmai și la timp. Aceasta presupune imaginație creatoare și inițiativă în adaptarea lui cu operativitate la noul împrejurări ce apar în perioada pentru care a fost elaborat.

II. DESFĂȘURAREA URMĂRIII INFORMATIVE

1. Cerințele urmăririi informative.

Desfășurarea în cel mai bun condiții a sarcinilor Muncii de urmărire informativă presupune ca întreaga activitate care se desfășoară în acest sens să aibă în vedere următoarele cerințe:

a) Planificarea activității de urmărire informativă

Activitatea de urmărire informativă — în întregul ei — se desfășoară în mod planificat. Ea are la bază planul de măsuri ce se întocmește inițial, sarcinile și măsurile stabilite cu conștință analizei cazului respectiv și ordinea în care se vor desfășura pe întreg parcursul urmăririi informative.

În procesul urmăririi informative, tot ce se întreprinde este strict stabilit și încadrat în limite de timp judicioasă determinate. Aceasta, plus înaltă disciplină de securitate, asigură urmăririi informative un caracter organizat și eficiență necesară.

b) Legalitatea întregii activități de urmărire informativă

Aplicarea neabătută a legalității socialiste în urmărirea informativă presupune ca această activitate să se desfășoare în strictă conformitate cu prevederile legilor, ordinelor și instrucțiunilor în vigoare.

A acționa în acest spirit înseamnă, în primul rând, a se lua toate măsurile necesare în vederea prevenirii, descoperirii și lichidării oricărui fapt antisocial pus la cale de perso-

nele urmărite informativ, asigurându-se totodată să nu se întreprindă nici un fel de provocări sau orice alte acțiuni abuzive care ar leza interesele legitime ale persoanelor urmărite.

Asigurarea legalității socialiste în cadrul urmăririi informative este posibilă numai atunci când ofițerii de securitate cunosc în profunzime politica partidului și statului nostru, legile țării, sînt pătrunși de răspunderea ce le revine pentru îndeplinirea misiunilor încredințate și dovedesc un profund discernămint profesional, spirit de dreptate și echitate socială, o înaltă principialitate comunistă.

c) Oportunitatea.

Respectarea acestei cerințe presupune sesizarea și aprecierea în timp a momentului cînd trebuie acționat pentru prevenirea, descoperirea și lichidarea activității infracționale. Pierderea unor asemenea momente, care uneori sînt irepetabile, face ca urmărirea informativă să trezeze și dușmanul să acționeze nestîngherit, cu toate consecințele ce decurg de aici.

A acționa în mod oportun înseamnă, de asemenea, a stabili și aplica pentru îndeplinirea sarcinilor fiecărui caz de urmărire informativă măsurile cele mai eficiente. Astfel, dacă într-un anumit caz sînt probleme ce pot fi rezolvate pe mai multe căi, vor trebui să se aplice acelea dintre ele care să ducă la realizarea cel mai completă a sarcinilor propuse, într-un timp cel mai scurt, cu cheltuieli minime și fără cumplită inutile.

d) Operativitatea.

A acționa operativ în procesul urmăririi informative înseamnă a desfășura această activitate într-un ritm accelerat, a i se imprima un caracter ofensiv, astfel încît, prin măsurile întreprinse, să i se lase dușmanului orice posibilități de a-și pune în aplicare intențiile ostile, iar în cazul că a comis infracțiuni, să se curme cel mai rapid activitatea sa și să se contracareze consecințele faptelor săvîrșite.

Pentru ca urmărirea informativă să se desfășoare într-un asemenea mod, este necesar ca ofițerii să manifeste discernămint, spirit de orientare dezvoltat, inițiativă și imaginație creatoare. Aceste însușiri le dau posibilitatea să adapteze rapid tactica, mijloacele și metodele de muncă la condițiile noi care apar în desfășurarea urmăririi informative.

e) Conspirativitatea.

În desfășurarea urmăririi informative trebuie asigurată deplina conspirativitate a tuturor măsurilor ce se iau în fiecare caz în parte.

Pentru aceasta este necesar să se acorde o deosebită atenție atât alegerii măsurilor care vor fi luate, cit și modului lor de aplicare. În acest sens se impune să fie selecționați cei mai răspunzători informatori care urmează să fie folosiți, ei trebuind să prezinte garanția că vor putea să-și îndeplinească sarcinile în condițiile unei stricte conspirativități. De asemenea, informatorii trebuie să fie instruiți astfel, încît să poată face față oricăror verificări la care ar fi supuși de persoanele urmărite informativ și să realizeze sarcinile fără a trezi nici un fel de suspiciuni.

Problema asigurării conspirativității se pune și în ce privește aplicarea altor măsuri. Dealtfel, nu există aspect al activității de urmărire informativă în care să nu se pună pe primul plan asigurarea unei depline conspirativități. Orice neglijențe în privința asigurării conspirativității poate crea condiții persoanelor în cauză de a prinde de veste că sînt urmărite, de a afla ce se cunoaște în legătură cu acțiunile pe care le întreprind și, în consecință, de a-și schimba metodele de activitate, îngreunînd astfel prevenirea, descoperirea și lichidarea activității lor infracționale.

f) Conlucrarea dintre unitățile și subunitățile de securitate și cu alte organe ale Ministerului de Interne, pentru îndeplinirea sarcinilor urmăririi informative.

În procesul urmăririi informative, atunci cînd pentru realizarea anumitor sarcini este nevoie de concursul altor unități și subunități de securitate sau de miliție, se solicită sprijinul acestora, stabilindu-se problemele concrete care fac obiectul conlucrării.

Conlucrarea cu alte organe din cadrul Ministerului de Interne, în scopul îndeplinirii sarcinilor urmăririi informative se realizează cu respectarea strictă a normelor de compartimentare și conspirativitate a muncii. Aceasta presupune ca sarcinile și măsurile la îndeplinirea cărora își dau concursul mai multe unități sau subunități să fie stabilite în conformi-

tate cu atribuțiile specifice ale organelor în cauză și, totodată, fiecare în parte să ia cunoștință numai de acele aspecte care îi sînt necesare pentru realizarea obiectivelor respective. De aceea, acțiunile de conlucrare se întreprind numai cu aprobarea prealabilă a șefilor competenți.

De asemenea, conlucrarea trebuie să se realizeze cu maximum de operativitate, asigurându-se exploatarea integrală și la timp a tuturor împrejurărilor apărute în procesul urmăririi informative. Dacă, de exemplu, se obțin informații despre faptul că anumite persoane urmărite informativ s-au intenționa să se deplaseze în localități care se află în zona de competență a altor organe de securitate, pentru a lua legătura cu diferite elemente, se încunoștințează la timp unitățile respective, solicitându-li-se, dacă se impune, să întreprindă măsurile cuvenite în vederea stabilirii tuturor aspectelor care prezintă interes.

Formele conlucrării sînt multiple și variate și se află într-o continuă perfecționare. Dintre acestea, mai importante sînt: schimbul operativ de informații în problemele de interes comun; acordarea de sprijin reciproc în folosirea rețelei informative și a celorlalte mijloace ale muncii de securitate; formarea de echipe mixte care să se ocupe de rezolvarea unor cazuri mai deosebite ș.a.

Pentru rezolvarea unor scopuri concrete din diferite cazuri de urmărire informativă, conlucrarea cu organele de miliție are o deosebită însemnătate și se dovedește foarte eficientă. De exemplu, ofițerii și subofițerii care răspund de diferite obiective economice, cei din posturile de miliție, în conformitate cu ordinele în vigoare ale ministrului de Interne și respectîndu-se întotdeauna regulile de conspirativitate și compartimentare a muncii, participă la realizarea unor sarcini expresse din cadrul urmăririi informative (folosirea anumitor informatori din legătura lor pentru clarificarea unor aspecte referitoare la concepțiile și activitatea persoanelor urmărite informativ; obținerea de probe de scris de la elemente bănuite a fi autori ai unor documente cu conținut ostil difuzate într-o localitate etc.).

2. Direcțiile desfășurării urmăririi informative.

Așa după cum rezultă din conceptul de urmărire informativă, principalele direcții ale acestei activități sînt următoarele:

a) Verificarea operativă și completă a informațiilor referitoare la pregătirea ori săvîrșirea de infracțiuni de competența organelor de securitate.

Informațiile ce au constituit temel pentru începerea urmăririi informative, precum și cele obținute în timpul desfășurării ei, care, de regulă, sînt neverificate ori incomplete, trebuie temeinic verificate.

Luarea de măsuri în acest sens este o obligație permanentă, izvoită din orientările date de conducerea de partid și de stat, din ordinele ministrului de Interne și ale șefului Departamentului securității statului. La baza acestei obligații stă și posibilitatea că în procesul urmăririi informative să se obțină și informații care, din diferite motive, nu corespund cu realitatea. Pot fi, de exemplu, situații cînd unii informatori sau colaboratori furnizează informații eronate despre persoanele urmărite informativ, deoarece nu percep și nu memorează exact faptele, le interpretează greșit, pentru a se răzbuna pe acestea sau din dorința de a obține unele avantaje materiale, se dedau la provocări, au o atitudine fălărnicească, au trădat colaborarea etc. Obținerea de informații eronate despre persoanele urmărite informativ s-ar putea să fie, de asemenea, și rezultatul unor acțiuni întreprinse de ele pentru inducerea în eroare a organelor de securitate cu privire la concepțiile, intențiile, activitatea și legăturile lor. Au fost cazuri cînd unele elemente urmărite informativ, discutînd cu persoane din anturajul lor, între care presupuneau că s-ar afla și informatori ai organelor de securitate, s-au referit la fapte care nu corespundeau realității, ascunzînd adevărata lor activitate. Alte persoane urmărite informativ, pentru a pune pe piste greșite organele de securitate și a-și acoperi cît mai bine activitatea ostilă și legăturile lor, au contactat în mod curent multe elemente și au vizitat frecvent locuri care, în realitate, nu prezentau interes operativ. Aceste manevre și altele asemănătoare au putut fi însă dejucate, întrucît informațiile respective au fost analizate, evaluate corespunzător și verificate minuțios, stabilindu-se că sînt menite să inducă în eroare organele de securitate.

pe care au desfasurat-o până la descoperirea și lichidarea actiunilor lor infracționale, au adus anumite prejudicii, se întreprind măsuri pentru contracararea consecințelor acestora (în cazul celor de natură politică) sau în scopul recuperării lor (dacă sînt de ordin material). În unele cazuri, de exemplu, în care anumiți comercianți străini ar reuși să încheie contracte dezavantajoase statului nostru, organele de securitate sprijină organizațiile socialiste de comerț exterior lezate, pentru a lua măsuri menite să dezvolte interesul comercianților vinovați și firmelor respective de a repara daunele pricinuite părții răniate. În obținerea unui asemenea rezultat o mare contribuție o pot aduce și măsurile informativă ce vor fi luate în paralel de organele de securitate.

Contracararea consecințelor de natură politică și recuperarea prejudiciilor materiale rezultate ca urmare a infracțiunilor comise de unele persoane urmărite informativ își au importanța lor, dar esențial este ca aceste prejudicii să fie prevenite prin măsuri judicioase întreprinse înainte de a se produce. Este imperios necesar să se acționeze permanent în ideea prevenirii faptelor de orice natură, întrucît se știe că nu întotdeauna se pot recupera și lichida prejudiciile infracțiunilor comise și că măsurile de contracarare a consecințelor daunatoare implică multe eforturi, forțe și mijloace.

Folosirea mijloacelor și a mijloacelor muncii de securitate în procesul urmării informativă, rolul și importanța comunicărilor și legăturii informativă în desfasurarea urmării informativă.

În procesul urmării informativă, rolul și importanța comunicărilor și legăturii informativă în desfasurarea urmării informativă.

ofiterul care lucrează cu sursa respectivă. Cu această ocazie se comunică aspectele concrete ce trebuie rezolvate prin informator, stabilindu-se totodată conduita sa în vederea îndeplinirii sarcinilor și termenul până la care le va realiza.

În timpul urmării informativă se acordă prioritate tot sursă judicioasă a informatorilor și colaboratorilor cu posibilități informativă sau celor care pot fi infiltrați pe lângă persoanele lucrate.

Avîndu-se în vedere perfidia cu care se desfășoară activitatea persoanelor urmărite informativ, precum și necesitatea prevenirii infracțiunilor, utilizarea informatorilor și colaboratorilor trebuie făcută în strictă conformitate cu prevederile ordinului ministrului de interne referitor la munca cu releaua informativă.

Folosirea cu eficiență a informatorilor și colaboratorilor în cazurile de urmărire informativă impune, în primul rînd, o susținută și calificată muncă de educare a acestora, pentru a se preveni eventuala lor cadere sub influența elementelor urmărite, angrenarea la activități ostile sau adoptarea unei atitudini provocatoare.

O atenție deosebită se va acorda, de asemenea, instruirii permanente și amănunțite a informatorilor și colaboratorilor, proces în care se va insistă pe punerea lor în temă cu privire la modalitățile prin care elementele urmărite încearcă să descopere persoanele ce colaborează cu organele de securitate. În același timp li se încredințează sarcini de a influența elementele în cauză să renunțe la intențiile ostile sau să învețe activitatea infracțională, aducînd la cunoștința organelor de stat faptele comise. Pentru exercitarea unor asemenea influențe, informatorul și colaboratorul trebuie instruiți temeinic asupra modului cum să procedeze, avîndu-se în vedere atât obținerea unor rezultate reale în acest sens, cât și necesitatea conspirațiilor depline. Un alt aspect pe care trebuie să se pună accent deosebit în instruirea persoanelor din rețea folosite în cazurile de urmărire informativă constă în pregătirea acestora de a ști și a putea să intervină prompt, în scop preventiv, atunci cînd constată că elementele urmărite sînt în pragul de a comite fapte ce prezintă pericol iminent pentru securitatea statului.

-- consultarea unor documente care atestă prezent, trecut sau viitor al informațiilor, la care s-a ajuns în urma urmărilor informativ, în scopul stabilirii adevărului și al eliminării dubiozităților;

-- efectuarea, pe bandă magnetică, a unor discuții purtate de persoanele urmărite informativ, în scopul stabilirii adevărului și al eliminării dubiozităților;

-- efectuarea, în secret, de fotografii și filme ce înregistrează momente din activitatea ostilă a elementelor urmărite informativ etc. Fotografiiile și filmele, precum și înregistrările pe bandă magnetică, trebuie să fie păstrate în condiții de securitate, în scopul evitării pierderii acestora și a păstrării integrității acestora.

În scopul asigurării securității informațiilor, în timpul urmărilor informativ, trebuie să se respecte următoarele reguli:

1. Informațiile obținute în timpul urmărilor informativ, trebuie să fie păstrate în condiții de securitate, în scopul evitării pierderii acestora și a păstrării integrității acestora.

2. Informațiile obținute în timpul urmărilor informativ, trebuie să fie păstrate în condiții de securitate, în scopul evitării pierderii acestora și a păstrării integrității acestora.

3. Informațiile obținute în timpul urmărilor informativ, trebuie să fie păstrate în condiții de securitate, în scopul evitării pierderii acestora și a păstrării integrității acestora.

În scopul asigurării securității informațiilor, în timpul urmărilor informativ, trebuie să se respecte următoarele reguli:

1. Informațiile obținute în timpul urmărilor informativ, trebuie să fie păstrate în condiții de securitate, în scopul evitării pierderii acestora și a păstrării integrității acestora.

2. Informațiile obținute în timpul urmărilor informativ, trebuie să fie păstrate în condiții de securitate, în scopul evitării pierderii acestora și a păstrării integrității acestora.

3. Informațiile obținute în timpul urmărilor informativ, trebuie să fie păstrate în condiții de securitate, în scopul evitării pierderii acestora și a păstrării integrității acestora.

facut de o persoana dintr-o intreprindere de comerț exterior de pre care s-a stabilit, in procesul urmăririi informative ca a favorizat un comerciant străin in incheierea unui contract dezavantajos părții romane; documentul oficial în care se consemnează indicațiile greșite date de o persoana cu funcții de conducere, suspectă de acte de sabotaj, în executarea unei lucrări de construcții industriale; buletinele de analiză de laborator în care s-au consemnat eronat rezultatele probelor anumitor produse, fapt ce a avut drept urmare producerea de pagube însemnate pentru economia națională etc.

Mijloace de probă care atestă activitatea inflaționară sunt: documente care atestă activitatea inflaționară, în scopul stabilirii adevărului și al eliminării dubiozităților; analizele cazurilor respective, cu ocazia perchezițiilor oficiale ce se fac la domiciliul acestora sau în alte locuri unde există asemenea dovezi, în scopul ridicării lor. Pentru aceasta se impune neapărat cunoașterea, cu ajutorul mijloacelor și metodelor muncii informativ-operative, a locului unde pot fi găsite de exemplu, lucrările cu continut denigrator date temporar de persoanele urmărite informativ spre lectură altor elemente, armamentul și munitia pe care le dețin etc., precum și a altor amănunte necesare în vederea depunerii rapoartelor oficiale.

Toate măsurile care se iau pentru obținerea mijloacelor de probă trebuie bine concepute față de elementele urmărite informativ, pentru a nu le da posibilitatea să constate că sunt urmărite și să distrugă documentele și obiectele ce le atestă intențiile ostile și vinovăția, ascunzându-le în alte locuri sau schimbându-și metodele de activitate dușmănoasă. În astfel de situații, urmărirea elementelor urmărite devine mai dificilă, fiind necesară antrenarea de noi forțe și mijloace.

Situația operativă existentă în cazurile de urmărire informativă

Urmărirea informativă este o activitate deosebit de importantă în scopul asigurării securității informațiilor.

Scopul urmăririi informativ este de a obține informații despre activitatea ostilă a elementelor urmărite informativ, în scopul asigurării securității informațiilor.

[illegible]

„... creșterea și stabilirea situației operaționale din cauza
... informația

... al bune condiții a următorii infor-
... stăpînirea situației operative
... caz dat în toată dinamica ei. Aceasta implică în pri-
... luarea măsurilor necesare pentru obținerea la timp
... privire la toate aspectele ce prezintă inte-

capabili, care să se bucure de incre-

„...”, sînt necesare analizarea și aprecierea cu
„...”, și informațiilor existente la un moment

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The First Part of the Document", "The Second Part of the Document", "The Third Part of the Document", "The Fourth Part of the Document", "The Fifth Part of the Document", "The Sixth Part of the Document", "The Seventh Part of the Document", "The Eighth Part of the Document", "The Ninth Part of the Document", "The Tenth Part of the Document", "The Eleventh Part of the Document", "The Twelfth Part of the Document", "The Thirteenth Part of the Document", "The Fourteenth Part of the Document", "The Fifteenth Part of the Document", "The Sixteenth Part of the Document", "The Seventeenth Part of the Document", "The Eighteenth Part of the Document", "The Nineteenth Part of the Document", "The Twentieth Part of the Document", "The Twenty-first Part of the Document", "The Twenty-second Part of the Document", "The Twenty-third Part of the Document", "The Twenty-fourth Part of the Document", "The Twenty-fifth Part of the Document", "The Twenty-sixth Part of the Document", "The Twenty-seventh Part of the Document", "The Twenty-eighth Part of the Document", "The Twenty-ninth Part of the Document", "The Thirtieth Part of the Document", "The Thirty-first Part of the Document", "The Thirty-second Part of the Document", "The Thirty-third Part of the Document", "The Thirty-fourth Part of the Document", "The Thirty-fifth Part of the Document", "The Thirty-sixth Part of the Document", "The Thirty-seventh Part of the Document", "The Thirty-eighth Part of the Document", "The Thirty-ninth Part of the Document", "The Fortieth Part of the Document", "The Forty-first Part of the Document", "The Forty-second Part of the Document", "The Forty-third Part of the Document", "The Forty-fourth Part of the Document", "The Forty-fifth Part of the Document", "The Forty-sixth Part of the Document", "The Forty-seventh Part of the Document", "The Forty-eighth Part of the Document", "The Forty-ninth Part of the Document", "The Fiftieth Part of the Document", "The Fifty-first Part of the Document", "The Fifty-second Part of the Document", "The Fifty-third Part of the Document", "The Fifty-fourth Part of the Document", "The Fifty-fifth Part of the Document", "The Fifty-sixth Part of the Document", "The Fifty-seventh Part of the Document", "The Fifty-eighth Part of the Document", "The Fifty-ninth Part of the Document", "The Sixtieth Part of the Document", "The Sixty-first Part of the Document", "The Sixty-second Part of the Document", "The Sixty-third Part of the Document", "The Sixty-fourth Part of the Document", "The Sixty-fifth Part of the Document", "The Sixty-sixth Part of the Document", "The Sixty-seventh Part of the Document", "The Sixty-eighth Part of the Document", "The Sixty-ninth Part of the Document", "The Seventieth Part of the Document", "The Seventy-first Part of the Document", "The Seventy-second Part of the Document", "The Seventy-third Part of the Document", "The Seventy-fourth Part of the Document", "The Seventy-fifth Part of the Document", "The Seventy-sixth Part of the Document", "The Seventy-seventh Part of the Document", "The Seventy-eighth Part of the Document", "The Seventy-ninth Part of the Document", "The Eightieth Part of the Document", "The Eighty-first Part of the Document", "The Eighty-second Part of the Document", "The Eighty-third Part of the Document", "The Eighty-fourth Part of the Document", "The Eighty-fifth Part of the Document", "The Eighty-sixth Part of the Document", "The Eighty-seventh Part of the Document", "The Eighty-eighth Part of the Document", "The Eighty-ninth Part of the Document", "The Ninetieth Part of the Document", "The Ninety-first Part of the Document", "The Ninety-second Part of the Document", "The Ninety-third Part of the Document", "The Ninety-fourth Part of the Document", "The Ninety-fifth Part of the Document", "The Ninety-sixth Part of the Document", "The Ninety-seventh Part of the Document", "The Ninety-eighth Part of the Document", "The Ninety-ninth Part of the Document", "The Hundredth Part of the Document".

[illegible]

În strînsă legătură cu obținerea tuturor informațiilor necesare și cu analizarea și aprecierea acestora, cunoașterea și stăpînirea deplină a situației operative dintr-un caz de urmărire informativă impun întreprinderea și a altor măsuri care, prin efectele lor, să contribuie la prevenirea, descoperirea și lichidarea la timp a oricărui act unii ostile din partea elementelor urmarite.

6. Analizarea dosarelor de urmărire informațională.

Un rol important în desfășurarea urmării, informative și în sporirea eficienței acesteia îl are activitatea de control și îndrumare executată de șefii profesionali și de organele eraplice.

Sefii profesionali analizeaza dosarele de urmarire informativa din raspunderea ofiterilor din subordine ori de cile ori este nevoie, dar cel putin o data la trei luni. Datele cind se fac analizele si frecventa acestora sunt determinate de complexitatea cazurilor respective si de rapiditatea cu care acestea evolueaza. In principiu, un dosar de urmarire informativa trebuie analizat imediat ce s-au obtinut informatii care schimba situatia operativa existenta la un moment dat si impune luarea nemierzita a unor noi masuri informativ-operative.

Pentru ca analiza unui dosar de urmărire informativă să aibă eficiența scontată, aceasta trebuie pregătită temeinic, atât de către ofițerul care are cazul în răspundere, cât și de șeful profesional. Pregătirea analizei presupune studiarea măsurilor luate și a informațiilor obținute, precum și preconizarea sarcinilor ce trebuie rezolvate în continuare și a modului de acțiune pentru executarea lor.

A doua parte a lucrării este consacrată
 cunoaşterii aprofundate a desigur a epocii, dar
 şi a artei, de fapt a tuturor aspectelor culturii
 şi societăţii epocii respective, ceea ce nu se poate realiza
 decât prin parcurgerea şi analiza a numeroase
 lucrări de referinţă în domeniu, care vor fi selectate
 în funcţie de tematică şi de scopul cercetării. În
 concluzie, în această lucrare s-a încercat să se
 prezinte o imagine de ansamblu a artei şi culturii
 din perioada respectivă, în funcţie de tematică şi de
 scopul cercetării.

Acceste... la 6 luni, de catre seful unitatilor centrale...

1 Modalități de exploatare a informațiilor obținute în procesul urmăririi informative, stabilirea momentelor optime de a se acționa în acest sens.

Cele mai frecvente modalități de exploatare a informațiilor obținute în procesul urmăririi informative sunt:

Acceste măsuri se pot referi la influențarea elementelor

41

b) Inceperea urmăririi penale.

Această modalitate de exploatare a informațiilor se declanșează atunci când s-au comis infracțiuni de competența organelor de cercetare ale securității și când se impun și sînt posibile¹ cercetarea, judecarea și condamnarea persoanelor respective pentru faptele săvîrșite.

c) Trimiterea informațiilor spre rezolvare altor organe.

Se procedează astfel cînd, pe măsura ce evoluează situația operativă, se stabilește cu certitudine că informațiile din cazul respectiv sînt de competența altui organ. Trimiterea informațiilor unității competente să le exploateze se face cu maxima operativitate și este urmată de conlucrarea în continuare dintre cele două organe, în funcție de necesități.

d) Recrutarea unor persoane urmărite informativ.

Organele de securitate recurg, în principiu, la recrutarea unor asemenea persoane numai dacă acestea nu au comis infracțiuni cu consecințe pentru securitatea statului și cînd apăsătorul lor la prevenirea săvîrșirii anumitor fapte infracționale sau la rezolvarea altor sarcini importante este neapărat necesar. În aceste cazuri se respectă întru totul condițiile și regulile privitoare la efectuarea recrutărilor de informatori și colaboratori.

e) Declarația unor cetățeni străini urmăriți informativ ca persoane indezirabile sau expulzarea.

La aceste modalități de exploatare a informațiilor se recurge cînd se dețin date că anumiți cetățeni străini care urmează să sosească în țară intenționează să comită ori au săvîrșit acțiuni ostile statului nostru și, respectiv, cînd străinii cărora li s-a ridicat sau limitat dreptul de ședere în România nu părăsesc țara pînă la data stabilită. Măsurile de expulzare se iau prin ordinul ministrului de interne.

¹ Conform actualei legislații, legea penală nu se aplică infracțiunilor săvîrșite de reprezentanții diplomatiei ai statelor străine sau de alte persoane care, în conformitate cu convențiile internaționale, cu sînt supuse jurisdicției penale a statului român. În asemenea cazuri se pot lua alte măsuri, între care și declararea unora dintre ei în cauză cu „persona non grata” (N.A.)

Diversitatea modalităților de exploatare a informațiilor din cadrul dosarelor de urmărire informativă oferă posibilități multiple de valorificare eficientă a muncii care s-a depus pe parcursul acestei activități și permite ca atunci cînd se acționează cu responsabilitate să se realizeze pe deplin scopurile propuse. La alegerea celei mai potrivite modalități de exploatare a informațiilor dintr-un caz dat se au în vedere, în principal: interesele statului român pe plan politic, economic etc.; natura intențiilor și activității ostile a persoanelor urmărite informativ și pericolul acestora; consecințele faptelor comise; personalitatea elementelor urmărite; efectele educative ce sînt așteptate după luarea măsurilor hotărîte ș.a. Reușita deplină a măsurilor întreprinse pe linia exploatării informațiilor din dosarele de urmărire informativă este condiționată de stabilirea celor mai oportune momente de a se acționa în acest sens. Analizarea permanentă și stăpînirea temeinică a situației operative din caz, verificarea promptă a informațiilor și aprecierea corectă a conținutului permit cunoașterea tuturor momentelor favorabile luării unor măsuri eficace în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării infracțiunilor și a altor fapte antisociale și stabilirea celui mai propice dintre acestea pentru a se trece la acțiune. În fixarea momentului optim se ține seama în primul rînd de necesitatea prevenirii ca persoanele urmărite să devină infractori, de împiedicarea producerii de daune de orice natură statului, de lichidarea activității infracționale atunci cînd aceasta a început și de contracararea consecințelor faptelor comise, precum și de existența unor împrejurări favorabile obținerii mijloacelor de probă, care să fie folosite în soluționarea justă a dosarului de urmărire informativă.

2. Incetarea urmăririi informative.

Urmărirea informativă încetează într-o serie de situații în care nu mai există temei pentru continuarea ei. Astfel de situații pot fi cînd:

a) După luarea măsurilor preventive s-a stabilit cu certitudine că acestea și-au atins scopul, persoanele respective renunțînd la activitatea pentru care au fost urmărite informativ.

De menționat că în cazurile în care s-au organizat averuzări sau puneri în dezbatere publică, urmărirea informativă

a persoanelor respective încetează numai dacă se constată că măsurile luate au avut eficiență. În caz contrar, ea continuă cu toată intensitatea, urmând a se întreprinde acele măsuri care se vor considera a fi mai eficace.

b) Când sentința de condamnare a rămas definitivă.

În timpul procesului penal, urmărirea informativă continuă, pentru a se stabili reacția persoanelor cercetate în stare de libertate, legăturile lor cu alte elemente, acțiunile pe care de libertate, legăturile lor cu alte elemente, acțiunile pe care intenționează să le întreprindă pentru a crea dificultăți în probarea faptelor infracționale, părerile exprimate cu privire la cauzele descoperirii activității lor etc. și a se lua, pe această bază, în colaborare cu organele de urmărire penală, măsurile necesare. Când persoanele cercetate sînt sub stare de arest, ce se impun. Când persoanele cercetate sînt sub stare de arest, urmărirea informativă se continuă asupra legăturilor acestora rămase în libertate și a unor membri de familie, în scopul adîncirii informațiilor existente, obținerii de date noi, descoperirii de mijloace de probă s.a. Pe baza acestor informații se pot lua, de la caz la caz, în colaborare cu organele de urmărire penală, măsuri pentru buna desfășurare a procesului penal. În anumite cazuri, urmărirea informativă poate continua și după ce persoanele respective sînt condamnate, mai ales dacă se ajunge la conștientizarea fanatismului lor și dacă vor acționa și în timpul detenției.

c) Informațiile obținute sînt trimise spre rezolvare altor organe.

d) Informațiile care au constituit temei pentru începerea ei nu s-au confirmat.

Această situație se întîlnește atunci cînd, cu urmare a măsurilor luate, se constată, pe baze temeinice, inexistența vreunei infracțiuni sau a altor fapte antisociale de competența organelor de securitate, precum și nevinovăția persoanelor urmărite.

e) După recrutarea persoanelor urmărite informativ se poate aprecia, în baza unor date temeinic verificate, că acestea colaborează sincer cu organele de securitate.

f) Persoanele care au fost obiectul urmăririi informativ au decedat sau au emigrat.

În oricare dintre situațiile de încetare a urmăririi informativă, o asemenea hotărîre trebuie întemeiată pe aprecierea justă a pericolului prezentat de persoanele urmărite, pe verificarea aprofundată a tuturor informațiilor existente și pe analizarea cu discernămint a situației operative și a altor aspecte din cazurile respective.

Aprobarea pentru încetarea urmăririi informativă se dă de către șefii nemijlociți ai celor care au aprobat începerea ei și de șefii serviciilor de contrainformații militare.

În cazurile dosarelor luate sub control de unitățile centrale de profil, măsura încetării urmăririi informativă se realizează numai cu acordul acestora.

3. Conspirarea rețelei informativă și a altor mijloace și metode secrete de muncă în etapa exploatarea informațiilor obținute în procesul urmăririi informativă și a încetării ei.

Pe parcursul desfășurării urmăririi informativă, mijloacele și metodele secrete ale muncii de securitate sînt utilizate în conformitate cu regulile instituite pentru asigurarea conspirativității lor depline. Pentru conspirarea informatorilor și colaboratorilor un mare rol îl are conduita ce li se fixează, prin care sînt dirijați cum să îndeplinească sarcinile ce le sînt trasate fără a trezi bănuțeli elementelor urmărite și sînt preveniți a nu recurge la provocări sau de a fi angrenați la activități infracționale. În aceste condiții, în timpul finalizării cazurilor, faptul că asupra lor nu se iau măsuri nu va crea motive de suspiciune din partea persoanelor urmărite informativ, întrucît vor trage concluzia că asupra celor în cauză și a altor legături apropiate, care au cunoscut aspecte ale activității lor ostile, nu s-a acționat pentru că nu s-au deținut informații despre ele. În consecință, fie din fanatism, fie datorită intereselor pe care le au sau a altor motive, nu vor face declarații că aceste legături au cunoscut totuși despre intențiile și faptele lor dușmănoase.

În etapa exploatarea informațiilor obținute în procesul urmăririi informativă și a încetării acesteia, pericolul desconspirării se amplifică, fapt care impune completarea conduitei persoanelor din rețea, în sensul pregătirii lor temeinice, în vederea contactării, în continuare, a elementelor asupra cărora s-a acționat — în cazul că nu au fost reținute ori arestate —

sau a legăturilor lor apropiate, pentru clarificarea problemelor ce interesează, fără a trezi nici un fel de bănuieți sau a comite alte greșeli.

Conspirarea rețelei informative și a celorlalte mijloace și metode secrete folosite în procesul urmăririi informative se realizează în această etapă finală și prin luarea de măsuri pentru canalizarea suspiciunilor elementelor urmărite informativ spre alte cauze care ar fi dus, chipurile, la descoperirea activității lor. Luând cunoștință de aceste cauze, cei urmăriți informativ trebuie să rămână convinși că ele au contribuit într-adevăr la depistarea acțiunilor lor ostile.

Canalizarea suspiciunilor spre cauze fără nici o legătură cu persoanele din rețeaua informativă sau cu alte mijloace și metode secrete de muncă impune cunoașterea temeinică a elementelor urmărite informativ, a rolului fiecăruia în activitatea ostilă, a raporturilor dintre ele, a legăturilor ce le au și a aspectelor pe care le știe fiecare dintre acestea cu privire la acțiunile dușmănoase etc. De asemenea, se cer bine cunoscute greșelile pe care persoanele urmărite informativ le-au săvârșit în activitatea lor, cauzele datorită cărora acestea se tem că nu puteau fi descoperite și eventualele disensiuni ce există între ele. În funcție de toate acestea, pe baza unei analize temeinice, se elaborează cele mai corespunzătoare măsuri pentru inducerea în eroare a persoanelor urmărite informativ. De la caz la caz, pentru atingerea acestui obiectiv se poate acționa în felul următor:

a) Se creează convingerea persoanelor urmărite informativ că descoperirea activității lor se datorește vigilenței unor oameni cinștiți cu care au venit în contact.

Luarea de măsuri în acest sens se bazează pe faptul că, de multe ori, în procesul urmăririi informative se pot obține sesizări de la unii cetățeni cinștiți, care au fost martori la manifestările ostile ale elementelor urmărite sau la alte activități asemănătoare. Aceasta permite ca persoanelor urmărite informativ să li se creeze convingerea că tocmai sesizările respective au constituit cauza ce a dus la demascarea lor.

b) Se dă de înțeles persoanelor urmărite informativ că descoperirea activității lor ostile s-ar datora unei simple întâmplări sau întâmplării, de către ele, a unor imprudențe.

Acest lucru se poate realiza, de exemplu, pe calea prinderii celor urmăriți informativ în flagrant, atunci când se cu-

noaște că persoanele în cauză au la ele materiale care demască activitatea lor ostilă, că trebuie să se întâlnească cu cadre sau agenți de spionaj pentru a le preda informații, că vor să treacă la comiterea unor acte de diversiune etc. De subliniat că prinderea în flagrant se realizează de așa manieră, încât elementele urmărite să nu poată trage concluzia că acțiunea respectivă s-ar datora informațiilor furnizate de anumite persoane care sînt în realitate în legătura organelor de securitate. Pentru aceasta, în funcție de împrejurări, persoanele urmărite pot fi reținute și de alte organe (de miliție, de grăniceri etc.) sau sub acoperirea acestora.

După reținere, persoanele respective sînt percheziționate minuțios. Mijloacele de probă obținute cu această ocazie permit să se realizeze demascarea lor rapidă și să li se creeze convingerea că cele întâmplate s-au datorat imprudențelor săvârșite.

c) Unele dintre elementele care fac obiectul urmăririi informative sînt determinate să dea declarații despre activitatea ostilă a celorlalte persoane urmărite.

În rîndul elementelor urmărite informativ există uneori persoane care, din diferite motive, sînt pe cale să rupă relațiile cu ceilalți participanți la activitatea ostilă. Astfel de împrejurări trebuie exploatate în sensul determinării persoanelor respective să se autodenunțe și să demaște, în același timp, și activitatea celorlalți participanți.

Alteori se stabilește că unii dintre cei urmăriți manifestă o deosebită teamă față de consecințele pe care le pot suporta dacă le va fi descoperită activitatea ostilă. Asupra persoanelor cu astfel de temeri se impune să se acționeze în sensul de a le determina să vină singure să dea declarații, acest lucru constituind apoi o bună acoperire, atât pentru rețeaua informativă, cît și pentru celelalte mijloace și metode secrete utilizate în procesul urmăririi informative.

d) Persoanelor urmărite informativ li se creează convingerea că au fost descoperite în urma cercetării altor elemente ostile cu care erau în legătură.

Se procedează în acest sens atunci cînd persoanele urmărite informativ au avut legături cu alte elemente lucrute. În cazul cînd elementele respective au fost sau vor fi cercetate și au cunoștință despre activitatea ostilă a celor urmăriți in-

formativ, există posibilitatea de a se crea convingerea acestora că acțiunile pe care le-au comis au fost descoperite în timpul cercetării legăturilor lor.

e) În timpul cercetării penale se insistă pentru ca persoanele urmărite informativ să creadă că descoperirea activității lor s-a datorat cauzelor de care au luat cunoștință.

În acest scop, ofițerii de cercetare penală conlucrează permanent cu cei ce răspund de cazurile respective și studiază dosarele, documentându-se cu privire la informatorii și colaboratorii folosiți și la celelalte mijloace și metode informativ-operative utilizate, la măsurile de conspirare întreprinse, modalitățile de exploatare finală a informațiilor și la rezultatele obținute. O asemenea documentare le permite să dirijeze atenția celor cercetați spre acele aspecte care le-au fost prezentate drept cauze ale descoperirii activității lor ostile.

Aceste cauze trebuie să rezulte, în mod convingător, și din conținutul materialelor din fiecare dosar de urmărire penală. Cu cât sînt mai măiestrit evidențiate astfel de cauze, cu atât se va realiza mai bine inducerea în eroare a invinuților (inculpaților), a căror atenție va fi abătută de la mijloacele și metodele secrete de muncă folosite de organele de securitate.

•

Urmărirea informativă este un proces de muncă specific activității organelor de securitate, în cadrul căruia, prin măsuri adecvate, se asigură atât verificarea operativă a informațiilor privitoare la pregătirea ori săvîrșirea de infracțiuni, cât și cunoașterea multilaterală a fizionomiei moral-politice, a atitudinii și comportării retrograde a persoanelor urmărite, a tuturor faptelor antisociale săvîrșite de acestea, precum și a legăturilor pe care le au, pentru a se putea întreprinde acțiuni eficiente de prevenire și neutralizare.

Desfășurarea calificată a urmăririi informative impune analiza permanentă și aprecierea cu discernămint a schimbărilor survenite în dinamica situației operative, pentru identificarea la timp și cuprinderea în această formă organizată de muncă a elementelor realmente periculoase, asupra cărora se iau măsuri diferențiate, pe baza unor priorități determinate de pericolozitatea socială a faptelor.

CUPRINS

	Page
I. Inceperea urmăririi informative	3
II. Desfășurarea urmăririi informative	13
III. Închiderea urmăririi informative	31